

DUMITRU ICHIM

poeme Haiky

I

VALEA NISIPULUI DE AUR

1 9 7 7

KITCHENER, ONTARIO
CANADA

Pentru prima oară în limba română poetul Dumitru Ichim înseamnă o formă de poezie fixă, alcătuită din 17 silabe, numită *haiky*.

Originari din Japonia, unde a făcut o carieră de sute de ani, și ascendentătoare cu vestitale poeme într'un vers creat pe vremuri de Ion Pillat, această formă de poezie fixă, "haiky", cultivată cu multă inginozitate poemului de trei versuri fără rîm (primul și al treilea de cinci silabe, iar cel de al doilea de patru), și anulează bariera dintre scriitor și cititor, făcându-i pe acesta din urmă să părăsească direct la actul de creație. Desigur e o artă de a scrie haiky și o artă de a căzi aceste poeme încântătoare, fără a le ucidă inspirația, și călcând pe silabe cu grijă sacră de a nu le cătină din starea lor creatoare de imagini, de gânduri și de visuri, într'un cuvânt, de poezie autentică, flințială.

Este meritul părintelui Dumitru Ichim de a trage prima brazdă de "haiky" în poezia românească, dovedind că această formă fixă nu încorsează ci, din punct de vedere, stimulează virtuțile creative ale limbii noastre maternе. (G. A.)

DUMITRU ICHIM

poeme Haiky

I

VALEA NISIPULUI DE AUR

1977

KITCHENER, ONTARIO
CANADA

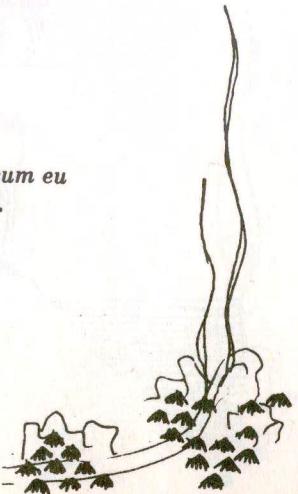

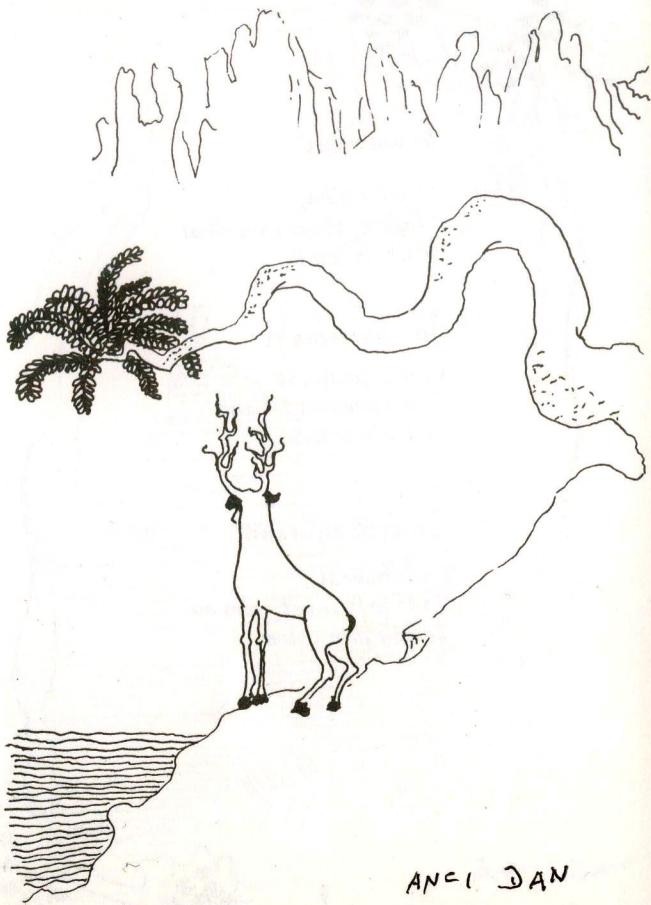
*Copilul plângе...
"Îngere, ți-am spus să ai
Grijă de aripi!"*

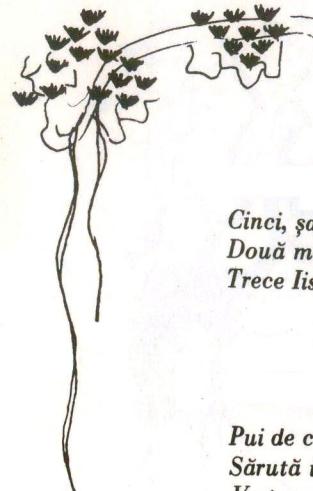
*Copii, poate, se
Joacă deasupra. I-aud
Ca'ntr'o inimă.*

*Doar liliacul
Vede prin sunet, cum eu
Te-aud prin culori.*

ANCI DAN

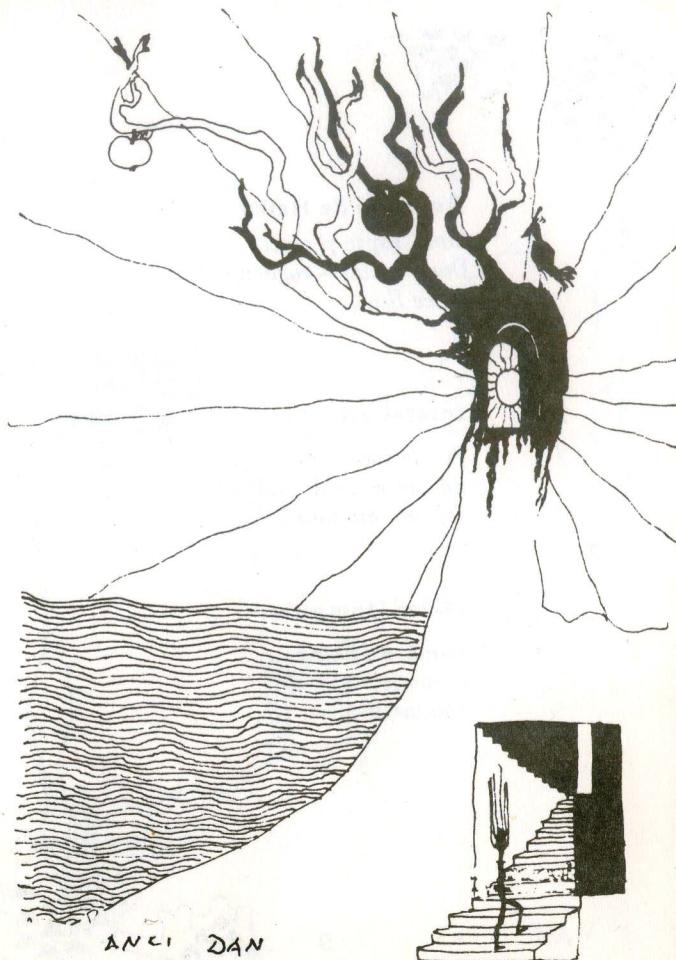

*Cinci, șapte și cinci,
Două mâini – rugăciune!
Trece Iisus.*

*Pui de cerb sfios,
Sărută izvorul! Luna-l
Va țese din nou.*

*Mamă, nu plâng...
In candelă numele
Tău luminează.*

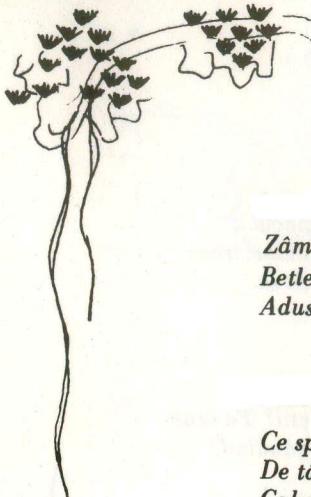

Visează pruncul...
Maica Domnului trece
Desculțându-se.

Taina cea din veac,
Melcule o știi? Pe drum
Ce ascultă gândind?

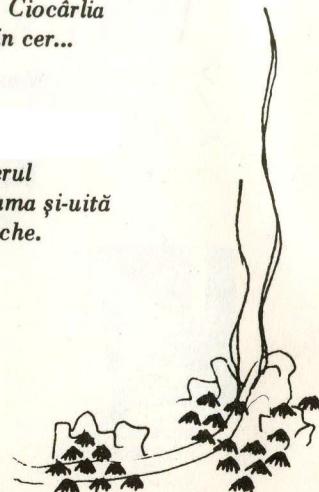
L-au dus la groapă
Si mama... Lacrimile –
Sat fără de Paști!

Zâmbește mama!
Betleem în privire
Aduse pruncul...

Ce spațiu o fi
De târziu? Ciocârlia
Coboară din cer...

Ceartă îngerul
Ce văzu mama și-uită
Să îngununche.

*In lac ne vedem
Chipul... apoi îl pierdem
Prin trestii rupte.*

*Mamă, Dumnezeu
A 'nvățat omenește
Pronunțându-te.*

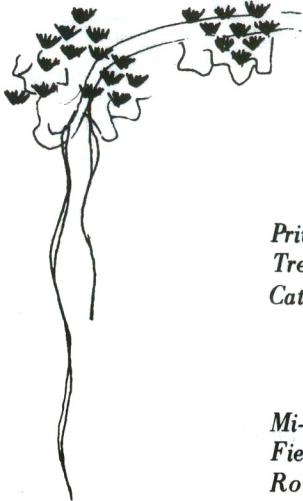
*În ochii mamei –
Prima floare-a 'nvierii
Tăinuie rouă.*

*Maica se roagă...
Teiul înflorind fură
Rugăciunile.*

*Lacuri, prin mine,
Adorm oglindind vegheri
Adânci de taină.*

*Și florile au
Pridvor... Luna-bunică
Urcă treptele.*

*Privighetoarea
Trezește codrii... Din nou –
Catapeteasmă!*

*Mi-e iarnă Doamne,
Fie-ți milă de greier
Robul Tău! A min.*

*Candela-i stinsă!
În locul luminii
Mă doare noaptea...*

*Mama-l leagănă'n
Timp... și pruncul leagănă
Inima mamei.*

*In pridvor de ierbi –
Vântile văz duhului!
Plătim și urcăm.*

*Macul se roagd 'n
Petale simple: iardă
Nouă flutură!*

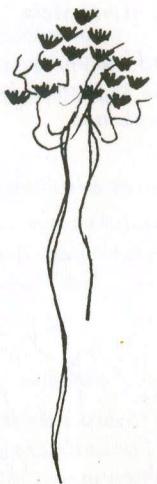
*Unde ai găsit
Zalele? Jaldă-le tu
Frate de pustiu!*

*Intruneric în
Ceardă... Sfoara coboard
Lumini, spovedind...*

*Flori de gutui, voi
Nechematelor... Doar voi
Mă știți de 'nfloriri!*

*Iardă licurici !
Credeam că steaua-mi căzu
Și-am vrut să o prinđ.*

*Candela arde...
Te-ascult înimă, noaptea
Depânându-mi... lin...*

Colecția literară
“Vestitorul Român-Canadian”